

Prečniška lista: =
Celo leto . . . K 10—
Pol leta . . . " 5—
Četrť leta . . . " 250
Mesečno . . . " 1—
Zunaj Avstrije: =
Celo leto . . . K 15—
Posamezne številke
" 10 vinarjev. " ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
se računijo po 12 vinarjev
od 6redne petivrate: pri
večkratnih oznanilih velja
::: popust. :::
„Straža“ izhaja v pos-
deljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračaja.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
Boroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Pred veliko bitko z Rusi.

Kralj Peter se ženi. — Velika bitka z Rusi se začela. — Avstrijske čete v Galiciji prekorale reko San. — V Varšavi pričakujejo naš prihod. — Japonski topovi prišli Rusom na pomoč. — Vsa Belgija v nemški lasti. — Nemci v severni Franciji napredujejo. — Velike francoske izgube. — Buri vstajajo proti Angležem. — Zunanji minister Giuliano umrl.

Avstrijsko-rusko bojišče. Pred veliko bitko z Rusi.

Glasom petrogradskega poročevalca londonske „Morningpost“ se ruske vojne operacije v Rusiji popolnoma prikrivajo. Armade se zbirajo k velikanski bitki, ki bo na razsežnosti prekašala vse, kar se je do sedaj videlo. Trajalo bo najbrže še cel teden, — predno je pričakovati pomembnih poročil.

Krakovska „Nova Reforma“ priobčuje tam krožečo vest, da so nemške čete Varšavo zasedle. Sicer to najbrže ne odgovarja resnici, pač pa je res, da stoje Nemci v neposredni bližini Varšave in da vlada v Varšavi sami strah, ker so mnenja, da so nemške čete Varšavo že obkrožile. Isti list poroča tudi še nadalje, da je zavladala v Varšavi lakota in da je prišlo tudi že do protiruskih nemirov.

Italijanski list „Secolo“ prinaša to-le brzojavko iz Petrograda: Velika bitka se vrši na levem bregu Visle na črti skoraj 200 km med Sandomierzom in Petrikovom. Nemške čete, ki stoje tu, so zelo močne. Ruski vojaški strokovnjaki upajo, da se bo Rusom posrečilo zadržati sovražnika. Zatrjuje se, da nasvetuje politični red Rusom, da branijo Varšavo do skrajnega. Car je poslal varšavskemu prebivalstvu poziv, da naj zaupajo v rusko orožje.

Velika bitka v Galiciji.

Dunaj, 16. oktobra.

V Galiciji se v prostoru med mestom Stary-Sambor in izlivu reke San v Vislo, bje velika bitka. Na južnem krilu, med Medyko in Stary-Samborom, so naše čete večeraj, četrtek, dne 15. oktobra, dosegle znatne uspehe.

V bitko so posegla že tudi naša krdela, ki so prodirala čez Karbate mimo mest Skole in Turka. Pomoč teh čet bo za naše južno krilo velikega pomena. Rusko južno krilo bo najbrž že kmalu vrženo nazaj.

Trdnjava Przemysl, ki je bila prvotno naša oporna točka na levi strani naše bojne črte, je sedaj v središču.

Boj med Przemyslom in Zawichostom (ob Visli) se je še komaj pričel. Rusi se držijo višjn na izhodni strani reke San.

Pri mestih Jaroslav in Rozwadow so naše čete že prekoračile reko San. Prodiranje naših armad ob Visli bo za položaj naših čet ob Sanu izredno velikega pomena.

Boj za Karpate.

Dunaj, 16. oktobra.

Avstrijski generalni štab poroča: V komitatu Marmaroš so naše čete pri zasledovanju sovražnika zavzele mestece Raho (na Ogrskem).

V dolini reke Črna Bistrica bežijo Rusi pred našimi četami Avstro-ogrski oddelki so natepli Ruse pri Raľajkowi. Sovražnik je zbežal v smeri proti mestecu Zielowa v Galiciji.

Naša in nemška armada teknujeta v junaštvu.

Berolin, 16. oktobra.

Posebno razveseljivo in upapolno je za potek nadaljne vojske v Galiciji in na Rusko-Poljskem, da avstrijske in nemške čete, ki se borijo ramo ob ramo, teknujeta med seboj glede junaštva. Vez med našo in nemško armado je postala v tej vojski trdna. V bojih, kjer skupno nastopajo avstrijske in nemške čete, se vidi, kako skušajo ta krdela drug drugega v junaških činih prekositi. Nemški listi pišejo, da se Avstrijci borijo ob strani Nemcev, kakor levi. Kri, katero prelijejo ti junaki za domovino, ne bo zastoj žrtvovana.

Japonci so prišli s svojimi topovi.

Dunaj, 16. oktobra.

Z bojišča se poroča neuradno, da so na Rusko-Poljsko prišli Rusom na pomoč Japonci s svojimi težkimi topovi. Ti topovi, kateri bodo gromeli proti avstrijski in nemški armadi, bodo, kakor poročajo nekateri listi, poslani že te dni v prve bojne vrste ob Visli. Poveljevali bodo japonskim topničarjem na Ruskem tudi japonski častniki.

V Varšavi že pričakujejo Avstrijce.

Krakov, 15. oktobra.

Avstrijec, kateremu se je posrečilo, pobegniti iz Varšave, piše: V mestu je razpoloženje prebivalstva splošno tiko, da vse pričakuje uhod Avstrijcev in Nemcev v Varšavo. Od časa do časa pluje nad Varšavo več nemških zrakoplovov, ki mečejo oklice in pozdrave na mestno prebivalstvo. Mestna policija je prepovedala, te listke shranjevati. Vsak jih mora takoj izročiti policiji. Nemški zrakoplovec je vrgel na mesto tudi nekaj bomb. Ena bomba je padla na kolodvor in je usmrtila ruskega častnika. Rusi so poskušali „Zeppeline“, ki so pluli nad Varšavo, ustreliti, a se jim ni posrečilo. Mesto se z mrzlično naglico utrjuje. Poročila o velikih ruskih izgubah so med mestnim prebivalstvom že s lošno znana. Varšavski meščani sodijo, da znašajo dosedanje ruske izgube proti Avstrijcem in Nemcem pol milijona mož.

900 km dolga bojna črta na ruskem bojišču.

Avstrijsko-nemško-ruska bojna črta se vlece od Schirwindta čez Suwalki proti trdnjavi Ossowiece, od tdi proti Mlawi blizu izhodnoprusko-poljske meje. Od Varšave gre bojna črta ob Visli do Sandomira, od tu ob reki San do Przemysla, nadalje nekoliko izhodno proti Samboru in nato proti jugu do Turke. Ta bojna črta je dolga 900 km, to je tako daleč, kakor je dolga železniška proga Trst—Dunaj—Praga—Draždane. Na vsej tej dolgi črti se Rusi sedaj umikajo.

Ruski ujetniki v Krakovu.

Nedavno so se pojavili na kolodvoru v Krakovu Rusi, očitno ujetniki. Prišli so v ujetništvo že pred nekoliko dnevi pri Klimontovu v kraljestvu. — Nad sto jih je, vsi neranjeni, popolnoma zdravi, in stari od 21 do 25 let, s tipičnimi, bradatimi ruskimi obrazi. Sam sedi stotnik. Ujetniki se radi pogovar-

jajo s Poljaki. So iz sibirskeske gubernije. Kako so prišli v ujetništvo? Eden izmed njih razlaga tako: „Zakaj bi se bili? Tudi jaz imam dvoje otrok ta pa jih ima petero. Tedaj smo se dogovorili, da vržemo orožje proč.“ — „Pa kje se je to zgodilo?“ — „Tam v naši Rusiji, pri Klimontovu.“ — „Kako je ime vašemu generalu?“ — „Tega ne vemo.“ — „Ali se vam dobro godi?“ — „Prav izvrstno, saj nam dele čaj na kolodvoru.“

Avstrijsko-srbsko bojišče. Kralj Peter se ženi.

„Reichspost“ poroča iz Sofije: Srbski kralj Peter namerava poročiti udovo pokojnega ruskega poslanika Hartwiga, da bi s tem utrdil svoje stališče. Pri srbski vladi je vsled tega nastala splošna pobistost. V Sofiji sodijo, da je stališče kralja Petra zelo omajano.

Srbija želi mir?

Budimpešta, 15. oktobra.

„Az Est“ priobčuje brzojavko iz Rima: V Srbiji vlada velika ogorčenost. Srbija se je obrnila na Italijo, da na prijateljski način posreduje pri naši monarhiji za Srbijo za premirje.

600 srbskih častnikov padlo.

Budimpešta, 15. oktobra.

Poročila raznih listov trdijo, da so Srbi že do sedaj izgubili v bojih zoper Avstrijce čez 600 častnikov. — Zelo obupen je položaj tiste armade, ki se z Avstrijci vojskuje v ozemlju Krupanja. Srbske čete, ki se umikajo, se zbirajo ob bolgarski meji.

Srbi v boju z Bolgari.

„Südslavische Korrespondenz“ poroča iz Sofije: Bolgarski macedonski četaši so pri Velesovem dosegli nad Srbi lepo in odločilno zmago. V teh bojih, ki se jih je udeležilo tudi več srbskih četaških oddelkov, je padel vodja srbski četašev Babunski, tačasni predsednik Narodne Obrane za Macedonijo. 15 km od Velesovega, so trčili bolgarski četaški oddelki z srbskimi komitaši, ki jih je vodil Jovan Babunski. Bolgare pa je vodil četaš Hadži. V boj je poseglo tudi regularno srbsko vojaštvo. Boj je bil zelo srdit in je trajal 9 ur. Bolgarom je prišlo na pomoč tudi neko turško četaško krdelo. Končno se je vendar posrečilo Bolgarom, da so Srbe popolnoma porazili. 20 Srbov je obležalo mrtvih na mestu. Med njimi je bil tudi njihov vodja Babunski, ki se je imenoval „velesovskega carja.“ Babunski je rojen bosanski Srb ter je bil prava groza za macedonsko prebivalstvo radi svojih nasilnih činov. Odkar je izbruhnila srbsko-avstrijska vojska, je Babunski počenjal med bolgarsko-macedonskim prebivalstvom nezasišane grozovitosti.

Nemško-rusko bojišče. Napadi Rusov na Lyck odbiti.

Berolin, 16. oktobra.

Iz nemškega glavnega vojnega štana se poroča uradno z dne 16. oktobra opoldne: Rusi so poiz-

kusili se dne 14. oktobra polastiti Lyckia. Toda ta pokus se jim je izjalovil. Vsi napadi Rusov so bili odbiti. Nemške čete so ujele 800 ruskih vojakov ter zaplenili 1 top in 3 strojne puške.

Nemško-francosko bojišče Belgijske čete zapustile Belgijo.

Amsterdam, 15. oktobra.

List „Rotterdamsche Courant“ poroča iz Aardenburga: Po poročilih beguncev iz Ostenda se je ukrcala belgijska armada na belgijske in deloma na angleške ladje. Ladje so odplule proti jugu Vse belgijske čete, izvzemši onih 26.000 belgijskih vojakov, ki so uskočili na Nizozemsko, kjer so bili razoroženi, so prepeljali po morju na francosko bojišče. Na belgijskih tleh ni sedaj nobenega belgijskega vojaka več in je tako vse belgijsko ozemlje že v rokah nemške armade.

Gent je zavzelo deset vojakov.

Mesto Gent je dne 14. oktobra zasedlo 10 Nemcev. V mesto je prišel majhen oddelek konjenice, se podal v mestno hišo ter zapovedal županu in svetovalcem, da razobesijo nemško zastavo. Potem so se Nemci v spremstvu občinskih svetovalcev polastili poštne in brzojavne urada.

Francoske izgube.

Dunaj, 16. oktobra.

Francoske izgube znašajo sedaj 150.000 mrtvih in 350.000 ranjenih vojakov brez vojnih ujetnikov.

Zakrnjena Francija.

Rim, 15. oktobra.

Rimski listi poročajo: V zadnji seji se je bavil francoski ministrski svet s vprašanjem, katero je stavil ministrski predsednik vsled mnogih prošenj, tičočih se javnih molitev za zmago francoskega orožja. Ministrski svet je sklenil sledeče: Z ozirom na to, da so vsa veroizpovedanja po obstoječih francoskih zakonih popolnoma prosta, ne gre, da bi se država pečala s tem vprašanjem. Francija torej oficijelno ne sme moliti!

Italijanski zunanji minister San Giuliano umrl.

Italijanski zunanji minister Marchese di San Giuliano je danes dne 16. oktobra ob 4. uri popoldne umrl. — V burnih in resnih časih je Italija izgubila enega svojih največjih državnikov, ki je zelo spretno z mirnim in treznim prevdankom vodil njeno zunanjo politiko od leta 1910 notri do njegove smrti. Vse vabljive in sladke obljube Anglije in Francije, izvabiti Italijo v naročje trosporazuma, so bile zaman. Giuliano je ostal do zadnjega zdihljeja odkrit in pošten prijatelj trozveze. Upamo in smo tudi prepričani, da bo tudi njegov naslednik posnemal politiko velikega Giulianija.

Burska ustaja.

Iz Londona poročajo, da je v Južni Afriki izbruhnila revolucija Burov pod vodstvom polkovnika Maritza. Ustaja dela Angležem velike skrbi, vsled tega so poslali Angleži med revolucionarne Bure duhovnike. Ob enem je bilo proglašeno nad vso Južno Afriko obsedno stanje.

Kitajska in Zedinjene države.

„Baseler Nachrichten“ poročajo iz ruskega vira, da sta Kitajska in Zedinjene države sklenili vojaško in mornariško pogodbo velikega obsega pod pretvezo rabsodišča. Obe državi sta zavezani vse oboroženje izvršiti sporazumno.

Velik požar v Tržišču.

Dne 14. oktobra, ob 11. uri popoldne, je izbruhnil v ladjedelnici v Tržišču (Monfalcone) velik požar. Iz Gorice so bili okrog 11. ure popoldne telefonično poklicani ognjegasci. Novica je šla po mešču od ust do ust, ljudje so že vedeli povedati o sovražnem napadu te in one velesile, o bombah, ki so jih metali sovražni hidroplani, o sovražnih bojnih ladjah itd.

Hvala Bogu o sovražnih hidroplanih, vojnih ladjah in bombah ni bilo ne duha in ne sluha. In tudi požar se ni tako razširil, kakor se je prvotno mislilo. Na klic sirene v arsenalu so prihiteli od vseh strani gasilci skupaj. Vnelo se je ogródje v zgradbi se nahajajoče trgovske ladje (največje, kar jih sedaj imamo), ki nosi ime umrle cesarice Elizabete. Kako je nastal požar, se dosedaj še ni moglo dognati, so dajo pa, da so se vneli leseni deli potom žarečih žeb-

ljev, ki jih zabijajo. Ogenj je bil tako močan, da je železni oklop ladje ves žarel. Po večurnem gasilnem delu se je posrečilo požar pogasiti in omejiti. Škoda je precejšnja. Ves les pri sprednjem delu ladje je popolnoma zgorel. Neposredne nevarnosti za Tržišč sam ni bilo, ker loči mesto od arzenala nek morski kanal.

Kako so se Rusi pripravljali, da udarijo na — Budimpešto.

Madžarski listi poročajo to-le o kratkotrajnem bivanju Rusov v Marmaroš-Szigetu:

Ko je bil mestni odbornik Dobay, ki je zastopal mestnega župana, poklican k ruskemu polkovniku, poveljujočemu takratni ruski marmaroš-szigetski posadki, je dobil v izvršitev več ukazov.

„Pred vsem ne dovoljujem“, je rekel ruski poveljnik, „nikomur, da bi točil opojne pijače. To velja tako za meščane, kakor za moje vojake, kdor se ne bi pokoril, ga dam takoj ustreliti. Želim ohraniti sigurnost mesta in osebno sigurnost prebivalcev. Ako bi bili prišli nekoliko trenutkov kasneje ponuditi predajo mesta, bi bil dal bombardirati mesto. Ob enem bi vas, velemenjeni gospod, prosil, da z nami častniki stanujete v istem poslopju in da tudi jeste pri naši mizi!“

„Zakaj to?“ je vprašal Dobay.

„Ako bi se slučajno prigodila kakšna eksplozija, potem veste, da bomo skupno poginili!“ je odgovoril polkovnik.

Nato je polkovnik zahteval, da mu mesto izroči 180.000 K. Dobay je izjavil, da jih nima, ker so državno blagajno odpeljali iz mesta.

„Če nimate denarja, potem ga naravno tudi ne morete dati“, je rekel poveljnik, „dali pa nam boste konje, razno blago, kave, sladkorja in cigaret.“

Tudi od teh zahtevanih stvari niso Rusi vsega dobili. Prebivalstvo jim je izročilo samo nekaj blaga, sladkorja in precejšnjo množino cigaret.

Dobay je dva dni stanoval in jedel skupaj z ruskim polkovnikom in z njegovimi častniki. Ko so nekoč povečerjali, so častniki razporežili na mizo vojaški zemljevid ter ga jeli pozorno razmotrivati.

Na to je poveljnik pripomnil: „Naš prihodnji cilj je torej Budimpešta! Koliko železniških postaj imamo do Budimpešte?“

Ko je Dobay hotel odgovoriti na vprašanje, mu je polkovnik dal znak, naj molči in je rekel:

„Ne trudite se, mi vemo prav natanko za naše postaje. To so: Szatmar, Debreczin in Budimpešta. V dveh tednih bomo v Pešti!“ je smeje povdarjal ruski polkovnik, ko je opazil otožno Dobay-jevo lice.

Toda že drugi dan nato so kosili Rusi že ob 10. uri dopoldne, a popoldne so izginili, ne da bi se — poslovili.

Mestni odbornik Dobay se je izrazil napram sotrudniku lista „Az Est“ o Rusih tako-le: „Rusi so se v vsakem oziru vedli kavališko. Puščali so tudi v miru ženske in tujo lastnino. Samo nekaj vojakov je zagrešilo izgrede, a to so bili samo oslamljeni slučajni.“

Kakor v pecku.

S francoskega bojišča je pisal neki nemški vojak: Ne morete si niti misliti, koliko moramo prestati! Leži nas 60 mož naše stotnije, z našo zastavo, a brez častnikov, v gozdiču, sedaj že 36 ur, in v enomer strelja na nas francoska artilerija. Izašli smo na artilerijsko strelišče, ki je široko 45 km, in smo tukaj v gozdiču popolnoma odrezani od svojih. Kakor hitro se pokaže le ost šlema, nas obdajajo Francozi s strahovitim ognjem. Prav tako je, kakor v peklu. Poleg tega pa nič jesti in niti kapljice vode. In pravkar sem pojedel zadnje, kar sem imel, nekoliko grahove moke. Račovedni smo, kako se konča vse to. Vojna kuhinja ne more do nas, ker bi jo razstrelili. Drugega nam ne preostaja, nego suho brinje. To je moj zadnji košček papirja, pa vsaj je tudi vse eno. Upamo še vedno, da se rešimo nekako, če se pa ne, pa tudi ne moremo drugače . . .

Raznoterosti.

C. kr. gimnazija v Mariboru. V gimnazijskem poslopju ostane prej kot sedaj vojaška bolnišnica. A kljub temu se bo začel pouk v vseh razredih, in sicer v poslopju tukašnje realke, vsak dan popoldne popoldne od 2. ure dalje. Dne 20. oktobra popoldne od 2. do 4. ure bo vpisovanje za tiste učence vseh razredov, ki se doslej še niso prijavili, in dne 21. oktobra se bodo vršile skušnje, ki niso bile septembra dovršene. Z 22. oktobrom se začne pouk. Podrobni podatki bodo razvidni iz oglasov, ki bodo nabitji v veži gimnazije in realke. Ravnateljeva pisarna ostane za zdaj še v gimnazijskem poslopju; ondi bo ravnatelj od 11. do 12. ure za stranke navzoč.

Ponavljalni nabori. Iz Grada se poroča, da je določeno, da se bodo v kratkem vršili ponavljalni nabori (črnovojniki) mladeničev in mož, ki so rojeni v letih 1878 do 1890. Uradno se zatrjuje, da je med temi še mnogo takih, ki so sicer pri prvih naborih bili spoznani za nesposobne za vojaško službo, a se je njih telo ali zdravstveno stanje pozneje v to-

liko okrepilo, da sedaj lahko vstopijo kot vojaki v našo armado. Kedaj bodo ti nabori, še do sedaj ni določeno.

Slovenski nadučitelj v ruskem ujetništvu. — Prav sredi peščene Azije se nahajajo točasno nekateri naši vojaki, ki jih je doletela usoda ujetništva. Te dni je sporočil nadučitelj Fr. Silvester, da je došel v mesto Omsk (v jugozapadni Sibiriji); kmalu nato pa je prišla dopisnica s poštnim pečatom: „Novonikolajevsk“, znamenje, da gre transport še naprej. Na dopisnici pristavljala sledeče: „Ker je tu v Omsku prenapolnjeno, smo se peljali dalje. Ne vem, kje se ustavimo. Danes se peljemo po reki Ob proti severu. Tridnevni bojni položaj okrog Lvova me je po božji dobrotljivosti pustil brez ran. Sedanje vojno ujetništvo me trpinči bolj v telesnem oziru; sicer je pa rusko ljudstvo prijazno in postrežljivo, prav tako vojaštvo. Rusko učitelstvo je ostalo izvečine doma. Iskren pozdrav vsem Slomškarjem.“ Pismo je bilo že oddano dne 23. septembra; romalo je torej cele tri tedne.

Pokojnina udov in sirot za padlimi vojaki. — Če umrje mož naravnost na bojišču ali pa tekom 1 leta za ranami, ki jih je dobil v vojski, dobi žena padlega moža sledečo letno pokojnino: žena kadeta 450 K, narednika 270 K, korporala 180 K, frajtarja 144 K, infanterista 108 K. Če pa umrje mož vsled bolezni ali epidemije, ki jo je nalezl na bojišču, dobi žena kadeta letnih 300 K, narednika 240 K, četovodje 144 K, korporala 120 K, frajtarja 96 K, infanterista 72 K. Otroci dobe: dečki do 16., deklice do 14. leta, vsak vsako leto po 48 K prispevka za vzgojo. Vendar je ta pokojnina tako omejena, da ne sme pokojnina udove in otrok skupaj presegati svoto 540 K.

Sreča gališkega begunca. Pri zadnjem žrebanju avstrijske razredne loterije je zadela srečka štev. 95.007 v znesku 90.000 K. Lastnik te srečke živi redno v Krakovu, a je sedaj za časa vojske zbežal na Dunaj ter se še do sedaj ni javil, da sprejme svoj denar.

Tako se dela! Danski način bi bil tudi pri nas koristen. Ako naleti danski policaj na kakem javnem prostoru na pijanca, ga mora spraviti lepo domov. Take pa, ki so do nezavesti pijani, mora peljati na stražnico, da se tam prespe in streznijo, na kar jih civilni stražnik spremi na dom. Vselej pa mora vse nastale stroške za prevažanje in morebitno zdravljenje trpeti dotični gostilničar, pri katerem se je pijanec nazadnje napil. V ponovnih ali hujših odnošajih tak gostilničar tudi izgubi lahko gostilniško pravico.

Neopravičeno beračenje. Vojaško poveljstvo v Gradcu je izdalo oklic, v katerem opozarja občinstvo, da naj nikakor ne nasede na beračenje raznih oseb, ki v vojaški obleki hodijo okrog in nadlegujejo občinstvo. Zgodilo se je, da so razni brezvestni ljudje na nepošten način prišli do vojaške uniforme ter potem kot „ranjenci“ in „bolniči“ neopravičeno pobirajo za „Rudeči križ“ in v razne druge namene. Taki ljudje pravijo, da dobijo pri vojaštvu premalo hrane itd. Ponovno povdarja vojaško poveljstvo, da je nujno potrebno, da se takim „beračem“, ki postavljajo naše vojaštvo v slabo luč zastavi pot.

Izvlački iz osebno-dohodniških plačilnih nalogov so vsakomur na upogled od dne 15. do dne 28. oktobra med uradnimi urami na c. kr. okrajnem glavarstvu (davčni oddelek) v Mariboru.

Zagreb. Vlada je izdala naredbo, da se ne sme več učiti cirilicaj pisava, kakoršno imajo Srbi, Rusi, Bolgari) na srednjih in strokovnih šolah, na učiteljskih in višjih ljudskih šolah v kraljevini hrvaško-slavonski.

Varašdin. Povožom avstrijskih zmag pred Przemyslom je mesto bilo v zastavah in se je vršila slovesna služba božja v župni cerkvi.

Zadnja poročila.

Köln, 16. oktobra. Francozi in Angleži so s svojimi rezervami gotovi. Anglija bi tudi ne mogla več svojih čet izkrcati.

London, 16. oktobra. V Angliji so začeli računati s tem, da Nemci upadajo tudi v Anglijo, kar je zares verjetno.

Rim, 16. oktobra. Govori se, da bo Salandra postal naslednik San Giuliana.

Kodanj, 16. oktobra. Po poročilih iz Bukarešta se je začela Rumunija razoroževati. To je velikega pomena, kajti s tem je Rusija izgubila vsako upanje na pomoč od rumunske strani.

London, 16. oktobra. Napetost med Japonsko in Kitajsko narašča. Kitajska išče opore na Severni Ameriki.

Lizabona, 16. oktobra. Portugalska armada bo v kratkem mobilizirana.

Sofija, 16. oktobra. S srbske meje prihaja vedno več poročil o krvavih spopadih obmejnih straž ter o preganjanju Bolgarov v Macedoniji.